

Turane, jej dodával nádej. Keblarr povedal, že nákaza strašlivým vírusom, ktorý takmer vyhubil národ morských ľudí, sa mu nejakým zázrakom vyhla. Odkaz síce nahral pred jedenástimi rokmi, ale možno ešte žije a podarí sa jej ho nájsť.

Pozrela sa na zatiahnutú večernú oblohu. Zjavne prespala celý deň. Naozaj sa iba dnes ráno vrátili s Lennoxom z podvodného sveta naspäť na hladinu? Len dnes dorazila *Crucis* k Lochnesskému jazeru?

Je neuveriteľné, že sa to udialo iba pred niekoľkými hodinami. Len čo si na to spomenula, dopadla na ňu ťarcha udalostí a v celom tele pocítila jemné vibrovanie.

Vtom čosi zavrzgalo. Otvorili sa dvere do kajuty a vzápätí sa v nich objavila pehavá šibalská tvár.

„Ahoj, Snehulienka!“ zvolal Sammy a vošiel dnu. „Už si hore!“

Alea nestihla ani zažmurkať a pehavý deväťročný chlapec už bol pri nej na posteli pod dekou. „Konečne si sa vrátila! Mám obrovský deficit objatí!“ vyhlásil a uvelebil sa v jej náručí.

Zasmiala sa. „Chceš povedať, že keď som bola preč, netúlil si sa k Benovi?“ Sammy sa totiž k staršiemu bratovi tisol alebo sa naňho vešal pri každej príležitosti.

„Nie! Ben bol v posledných dňoch veľmi tichý.“ Studené bosé chodidlá si schoval pod Aleine lýtka. „Robil si o vás obrovské starosti. Väčšinou len civel na more a mračil sa.“

Ben mal osemnásť rokov a bol kapitánom lode, čo znamenalo, že bol zodpovedný nielen za *Crucis*, ale aj za ľudí na jej palube. Vzhľadom na to, že ostatní členovia posádky ešte neboli plnoletí, Ben si o nich skrátka robil o niečo väčšie starosti než ostatní kapitáni.

„Teraz sme však opäť tu,“ povedala Alea a šťastne sa usmiala. Bolo viac než jasné, že to zbožňuje. Patriť k tejto partii a slobodne, nespútane sa plaviť po moriach. Hoci kráčať len s Lennoxom po pevnine až k Lochnesskému jazeru... to bol tiež veľmi nezvyčajný zážitok.

„Čo sa deje?“ Sammy zdvihol hlavu. „Odrazu ti srdce bije ako splašené.“

Alea očervenela.

Sammy sa na ňu znepokojene pozrel, ale v nasledujúcej sekunde sa jeho tvár rozžiarila. „Práve si myslela na Škorpióna, však?“

Alea sa zasmiala. „Odhalil si ma!“

„Čo je medzi vami?“ zaujímal sa Sammy. „Ráno ste nám síce povedali všeličo o víruse v oceánoch, no ani slovom ste sa nezmenili o vás dvoch.“

„Nuž... pred celou posádkou by to bolo trápne.“

„A mne to teraz všetko povieš?“ Chlapec sa na ňu pozrel neodolateľnými psími očami. „Budem mlčať ako hrob!“

Alea si so smiechom zastrčila za ucho dlhý tmavý prameň. Predtým si vlasy česala čo najviac do tváre, aby nikto nevidel chrasty, ktoré má za ušami. Pod vodou sa